

εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἰδίως τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ὑπὸ Ἡρ. Βυσιάδου. Τὸν τόμον τοῦτον συμπληροῦσι τρεῖς παραρτήματα, ἧτοι Ἀρχαιολογικὸν δελτίον, περιέχον 151 ἀνεκδότους ἐπιγραφὰς τοῦ Βυζαντίου, ἐν ταύχῃ τῆς Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης καὶ ἕτερον τοῦ Παλαιογραφικοῦ δελτίου, ὃν ἐποησάμεθα μνείαν ἔν τινι τῶν προηγουμένων Δελτίων τῆς «Εστίας».

— Τὴν περὶεχούσαν Κυριακὴν ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ Σταμάτιος Κρίνος φαρμακοποιὸς, εἰς τὸν διακεκριμένον περ' ἡμῶν ἐπιστημῶν, ἐντιμὸς πολίτης, πολλὰς παρασχὼν τῇ πολιτείᾳ ὑπηρεσίας. Βιογραφία τοῦ Σταματίου Κρίνου, καὶ συνεργάτου τῆς «Εστίας» ὑπάρκοντος, θέλει δημοσιευθῇ ἐν τῇ «Εστίᾳ» τὴν ἐπομένην Κυριακὴν.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ὁ Λουκάς Χριστοδούλου, ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπηρετήσας ὡς ἑλληνοδιδάσκαλος καὶ σχολάρχης, συγγράψας δὲ πολλὰ διδακτικὰ βιβλία ἐν οἷς καὶ Γραμματικὴν καὶ Συντακτικὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τῆς «Βερολινέου φιλολογικῆς ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδος» (Berliner philologischer Wochenschrift) δημοσιεύθη εὐμενὴς κρίσις περὶ τῶν «Φιλολογικῶν ὑποτυπώσεων» τοῦ κ. Δ. Θερσιναντοῦ.

— Ἐν τῇ Cultura τῆς Ῥώμης δημοσιεύθη κρίσις τοῦ R. Bonghi περὶ τῆς Συλλογῆς τῆς περὶ ζῶων ἱστορίας, τῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ τῆς Βερολινέου Ἀκαδημίας ἐπιμελείας τοῦ κ. Σ. Π. Ἀμπρου.

— Ἐν συνεδρίᾳ τῆς ἐν Μονάχῳ γεωγραφικῆς ἐταιρίας γενομένη τῇ 26 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρίγκιπος τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου ὁ Γερμανικὸς διδάκτωρ κ. Εὐγένιος Ὁδερκούμιερ ὠμίλησεν περὶ τοῦ ἐξῆς θεματικῆς «Ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἰωάννινα, εἰκόνες ἐξ Αἰτωλίας, Ἀκαρνανίας καὶ Ἡπείρου» διὰ μακρῶν ἀναπτύξεις τὴν τοπογραφίαν καὶ λαογραφίαν τούτων τῶν χωρῶν καὶ πολλὰ ἐπέειπεν περὶ τῶν ὑπερχόντων χρυτῶν τῶν μερῶν τούτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἐν οἷς καὶ περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Χρυσόχοῦ δημοσιευθέντος.

— Ὁ γνωστὸς πινακογράφος Ἑρρίκος Κεϊπερτ ἐξέδωκεν ἐν Βερολίνῳ δευτέρην ἔκδοσιν τοῦ γενικοῦ χάρτου τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, περιέχοντος δύο πίνακας, τὸν μὲν τοῦ «Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ περὶ αὐτὸν Δαρδανελίων μετὰ τῆς Θρακικῆς χερσονήσου, ὑπὸ σμίχρυνσιν 1:300 000, τὸν δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Βοσπόρου ὑπὸ σμίχρυνσιν 1:200 000

— Ἀπέθανεν ὁ Ἀγγλὸς ἀρχαιολόγος James Fergusson, γνωστὸς διὰ τὰς ἐμβριθεῖς αὐτοῦ μελέτας περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν ἀρχαίων. Τὸ σπουδαιότατον τῶν ἔργων αὐτοῦ εἶναι ἡ «Ἱστορία τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐν πάσις ταῖς χώραις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς ἡμετέρας», ἐκδοθεῖς ἐν τρισὶ τόμοις ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ 1867. Πλὴν τούτων ὁ Fergusson ἔγραψε «Περὶ τῶν ἐν Ἰνδίᾳ λαξευτῶν ναῶν» (1845) «Περὶ τῆς πικλίας Ἰνδοστάνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς» (1847) «Περὶ τῶν ἀνακτόρων τῆς Νινευὶ καὶ τῆς Περσепόλεως» «Περὶ δεινρολατρειῶν καὶ ὀριολατρειῶν» (1873) κλπ. Εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν τέχνην ἀναφερόμεται πλεῖστα ἔργα αὐτοῦ, οἷα τὸ «Περὶ τοῦ ἐν Ἀλικαρνασσὶ Μουσουλίου» (1862) «Περὶ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος» «Περὶ τοῦ Ἀθηνῆσιν Ἐρεχθείου» καὶ τὸ νεώτερον τῶν συγγραμμάτων του, τὸ «Περὶ τοῦ Παρθενώους».

— Ὁ L. Leger δημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων ἑνα τόμον ἐπιγραφόμενον la Bulgarie. Πλὴν τῶν τελευταίων κεφαλαίων, ὅπερ ἔχει καταχωρησθῆ ἤδη πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐν τῇ Revue Politique καὶ τοῦ προοιμίου, ὅπερ χρονολογεῖται ἀπὸ 15 Νοεμβρίου, πάντα τὰ τεμάχια τὰ ἀπαιτῶντα τὸν τόμον τοῦτον εἶναι παλαιότερα τῶν τελευταίων γεγονότων, τὰ ὁποῖα συνταράττουσι τὴν Ἀνατολήν. Ὁ κ. Leger ἐνδιαιτρεῖται ἰδίως περὶ τὴν πνευματικὴν ἱστορίαν τῶν Βουλγάρων καὶ περὶ τὴν σημερινὴν αὐτῶν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀναγράφει περιέργα τῆς γρημματολογίας τῶν μερῶν, δημοσιεύει δὲ οὐκ ὀλίγα τὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ περιφήμου ἐπισκόπου Σωφρονίου -οὔ κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα παλινωρθωτοῦ τῆς Βουλγαρικῆς ἰδιότητος, περιγράφει τὸν ὕφιστάμενον μεταξὺ ἑλληνισμοῦ καὶ σλαβισμοῦ ἀγῶνα ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν πολιτικὴν κατὰστασιν ἐν Βουλγαρίᾳ, ἧτις κατάστασις ἔμελλε μοιραῶς νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἐννοσιν τῆς Βουλγαρικῆς ἡγεμονίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας.

— Ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ μελοδράματος τῶν Παρισίων ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ τῇ 14]26 Ἰανουαρίου μεγαλοπρεπὴς

παράστασις, παρέχουσα τρόπον τινὰ σύνοψιν τῆς ἱστορίας τοῦ θεάτρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς. Κατὰ ταύτην ἐκ μὲν τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου θὰ διδασκῶσι σκηναὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ Αἰσχύλου, μεταπετρασμένοι ἐμμέτρως ὑπὸ τοῦ κ. de Bornier· ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θεάτρου μία σκηνὴ τῶν Αἰχμαλώτων τοῦ Πλάτου· ἐκ τοῦ μεσαιωνικοῦ θεάτρου ἡ παλαιὰ γαλλικὴ Κωμωδία τοῦ δικηγόρου Παβλέρου· ἐκ τοῦ θεάτρου τῶν χρόνων Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ'. μία σκηνὴ τοῦ Σιδ τοῦ Κορνηλίου καὶ ὁ εἰς τὸν Μολιέρου ἀποδιδόμενος φόρτος, ἡ Ζηλοτυπία τοῦ Μοντεζούρη. Ἐκ τῆς Ἱταλικῆς κωμωδίας θὰ διδασκῶσι τὸ παῖτον Οἱ δίδυμοι τῆς Περγάμου, καὶ μετ' αὐτοὺς θὰ παρασταθῇ ὀρχηστικὸς μῦθος. Εἰς τὴν παράστασιν ταύτην θὰ μετάρχωσιν οἱ ἀρίστοι τῶν Γάλλων ὑποκριτῶν καὶ αἰοδῶν.

NEA BIBLIA

GEDICHTE von Hermann Friedrichs. Leipzig, 1885.

Ὑπὸ τὸν τίτλον τίτλον Ποιήματα (Gedichte) ὁ καὶ ἐξ ἄλλων φιλολογικῶν ἔργων γνωστὸς διευθυντὴς τοῦ ἐν Λιψίᾳ περιοδικοῦ Magazin für die Litteratur des In- und Auslandes κ. Hermann Friedrichs ἐξέδωκεν ἐσχάτως κομψότατον τομίδιον χριστιανικῶν ποιητικῶν συνθέσεων. Ὁ Γερμανικὸς ποιητὴς ἀνήκει εἰς τὴν νέαν ποιητικὴν σχολὴν, ἧς προεβάρχει ὁ Σάξων Walling, καὶ ἧτις δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν γνωστὴν σχολὴν τῶν γάλλων Parnassiens τὴν περιλαμβάνουσαν μεταξὺ τῶν κυριωτάτων ὁπαδῶν αὐτῆς τὸν Λεκόντ δε Αἰλ, τὸν Κοππὲ, τὸν Sully Prudhomme καὶ ἄλλους. Ὡς ἡ σχολὴ αὕτη, καὶ ἡ νέα γερμανικὴ σχολὴ προσεύει ὅτι ὁ ποιητὴς πρέπει νὰ εἴναι λογογισμένος εἰς τὰς ἐμπνεύσεις του, ἀληθὴς καὶ οὐχὶ ὑπερβολικὸς εἰς τὴν ἐκφρασμὴν τῶν αἰσθημάτων του, ἀκριβολόγος ἐν τῇ συνθέσει καὶ καλλιτέχνης ἐν τῇ ἐκτέλει. Μεταξὺ τῶν ποιημάτων τοῦ κ. Friedrichs οἱ γερμανοὶ κριτικοὶ ἐξετίμησαν μεγάλως τὴν Πόλισην, τὸν Ἐρωτα, τὴν Μάγισσαν καὶ ἄλλα, ἰδιαζόντως δ' ἐνδιαφέροντες ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ ἔμμετρος ἀφιέρωσις τῶν στίχων εἰς Ἀθηναίαν κυρίαν, σύζυγον ἔνονο, μετὰ πολλῆς φιλοφρονητικῆς χάριτος γεγραμμένη, καὶ ὁ Ἀρχιμήδης ἱστορικὸν ποίημα, περιγράφον θαυμασίως τὸν θάνατον τοῦ Ἑλλήνος μαθηματικοῦ. Ὡς δειγμα παραθέτομεν παρὰφρασιν ἐνὸς ἐκ τῶν μικρῶν ἄσματιν, ἅτινα ποιῶνται τὸν τόμον, πολὺ βελτίως ὑπολειπομένην τοῦ πρωτοτύπου :

Τ' ἀστροπελέκι

Ὡς τοὺς κάμπους τοὺς ἀνθόστρωτους βροχὴ μᾶς εἶχε πιάσῃ,
Ἀφῆσάμε τὰ λουλούδα κ' ἐτρέψαμε 'ς τὰ δάση.
Κ' ἐκεῖ 'ς τῶν δένδρων τὴν σκεπὴ, μεσ' σ' κρυμμένο μέρος,
Ἀρχίσαμε πειράγματα καὶ λόγια τοῦ ἀέρος.
Ἐφῆσαμε ῥόθο μοῦ 'μιλεῖ τὸ χαροπὸ τῆς στόμας :
— Γίγν' εἰσαί τόσο ἐννευστατός ; δὲν ἔμαθες ἀκόμα
Ὅτι τὰ δένδρα τὰ 'ψηλὰ τὰ καίει ἀστροπελέκι ;
Φοβοῦμαι· φύγμου' ἀπὸ 'δῶ, πᾶμ' ἀνοιχτά, παῖρκεαι.
Κ' ἐγὼ τῆς εἰπᾶ γελαστός :—Γιὰ κεραυνούς με μέλει
Ὅσο καὶ γιὰ τὸ ἔρωτος τὰ φλογισμένα βέλη !
Μὴ σὲν ν' ἀποκριθῇκασι 'ς τὰ λόγια τὰ δικά μου,
Ἀστράψανε τὰ μάτια τῆς κ' ἐκάψαν τὴν καρδίᾳ μου.

Δ*

Γλωσσικῶν ἀποσημάτων ἀναιρέσεις ὑπὸ Γεωργίου Ν. Χατζιδάκη. Ἐν Ἀθήναις, 1886. 8ον μέγ. σ. 84. 2 βρ. 50

Δημητρίου Α. Κορομηλῆ. Ἡ κρίσις τοῦ Βοκχώρεως μῦθος εἰς πράξεις πέντε. Ἐν Ἀθήναις, 1885. Καταστήματα Α. Κωνσταντινίδου. 16ον σ. 139. 1 βρ. 50.

Μελέτη περὶ εἰρηνοδικείων ὑπὸ Ν. Ἰωαννίδου. Ἐκδότης Σπυρίδων Κουσουλίνος. Ἐν Ἀθήναις, 1885. Μέρος Α'. 8ον σ. 228 μτ. πιν. 9. Δρ. 4.

Κυψέλλη ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1886. Ὑπὲρ τῶν δεινοπαθόντων ἐνέκα τῆς ἐπιστρατείας. Ἐτος πρῶτον. Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, 1885. 8ον μικρὸν σ. κθ' 218.

Ἰσοκράτους Παρηγορητικὸς μετὰ πλείων ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τῶν γυμνασίων ὑπὸ Β. Γ. Βυθούλα. Ἐκδότης Σπ. Κουσουλίνος. Ἐν Ἀθήναις, 1885. 8ον σ. ιε', 103. 1 βρ. 50.

Εὐρεπίδου Ἐκάθη μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Γεωργίου Μ. Σακορράφου μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ σχολίων. Δαπάνη Γεωργίου Οἰκονομοπούλου. Ἐν Ἀθῆναις, 1885. Κ. Βίλμπεργ. 8ον σ. 48. 1 δρ. 80.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἰανουαρίου 17, Παρασκευῇ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Ἄγγλος ἀπεσταλμένος Ῥωμ-
βίλς, ἐκτελὼν παραγγελίαν τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ, μετέβη
παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ καὶ παρέστησεν αὐτῷ, ὅτι αἱ με-
γάλαι δυνάμεις σχεδὸν πᾶσαι, ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἀνάγκην
τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, ἀπεφάσισαν νὰ παρακωλύσῃσι
τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος διατάραξιν αὐτῆς καὶ πρὸς τοῦτο ἐν ἀ-
ναγκῇ ἦθελον προβῇ ἐν περιπτώσει κηρύξεως πολέμου τῆς
Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ εἰς παρεμπόδισιν παντὸς
κατὰ θάλασσαν ἑλληνικοῦ κινήματος κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς
αὐτοκρατορίας. Αἱ ἀντιρρήσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν
σπουδαιότητα τὴν ταύτην δῆλωσιν φαίνεται ὅτι προέκλεσαν
ζωηρὰν συζητήσιν, καθ' ἣν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας ὁ-
μίλησεν ἐντονώτερον τοῦ δέοντος. Ἐπιμένοντες δ' αὐτοῦ, ὅ-
πως τύχῃ ἀμέσῃ ἀπαντήσεως, ἀντίειπεν ὁ Πρωθυπουργὸς
παρατηρήσας ὅτι κρίνει ἀναγκαῖον νὰ συνεννοηθῇ προηγου-
μένως μετὰ τῶν συναδέλφων του καὶ τοῦ βασιλέως προτοῦ
νὰ ἀπαντήσῃ. Ἐν τῇ ἀπαντήσει δὲ τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Ἐξωτερικῶν, ἐπιδοθείη ἑγγράφως εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς
Ἀγγλίας τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἐδηλοῦτο ἡ ἀπορία
ἐπὶ τῇ ἀπειλουμένῃ ἀναμίξει καὶ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα
τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐμμονὴ εἰς τὴν κεχαρραμένην πορείαν
τῆς Κυβερνήσεως ταῦτοχρόνως δὲ παρήγγειλε τὸν στόλον
νὰ ἀναχθῇ εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος. Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς αὐ-
τῆς ἡμέρας ἐπεδόθη τῷ πρωθυπουργῷ κοινὴ διακοίνωσις τῶν
ἀντιπροσώπων τῶν ἐξ μεγάλων δυνάμεων, ἐπαγαλμαθένουσα
αὐτὴν ἐκείνην τὴν δῆλωσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγγλίας.
Ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην,
ἐγκριθεῖσα ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ συγκροτηθέντι ὑπὸ τὴν
προεδρίαν τοῦ βασιλέως, δὲν ἐπεδόθη μέχρι τοῦδε τῆς ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως λέγεται ὅτι θὰ δηλώσῃ δι' αὐτῆς, ὅτι ἡ ὑποταγὴ
εἰς τὰ καλεῖσμάτα καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν δυνάμεων προσβάλλ-
λει τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ κράτους, καὶ ὅτι οἱ λόγοι δι' οὓς
ἐξωπλίσθη ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐξέλιπον.

— Κατόπιν τούτων ὁμοφώνως ὁ τύπος τῆς πρωτεύουσας
παροτρύνει τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἐρωμένην ἀντίστασιν εἰς τὴν
πίσιν αὐτὴν τῆς διπλωματίας, καὶ ζητεῖ τὴν ἡμετέραν ἐνέ-
ργειαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀγγελίαν τῆς συμβάσεως ἐν Ἀγγλίᾳ
ὑπουργικῆς κρίσεως, ἥτις ἠκούσθη εὐφροσύνως ἐν Ἑλλάδι,
ἤρξαν ἐπικρατοῦσαι γενικαὶ ἐλπίδες περὶ αἰσιωτέρας τρο-
πῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, ἂν ὡς ἐλπίζεται ἀνέλθῃ εἰς
τὴν ἀρχὴν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων ἐν Ἀγγλίᾳ.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐγένετο ἐνταῦθα συλλαλητή-
ριον ἐν ᾧ διεμαρτυρήσαν οἱ συνελθόντες κατὰ τῆς ἐξασκου-
μένης πίσεως ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐξέερξαν τὴν πεποι-
θησιν ὅτι ἡ τε βασιλεία καὶ ἡ Κυβερνήσις θέλουσιν ἀντιστα-
θῇ ἐνόπλιος κατὰ πάσης παρεμπόδισις προσβαλλούσης τὴν
ἔθνικὴν κυριαρχίαν. — Ὅμοια συλλαλητήρια ἐγένοντο ἐν
Ναυπλίῳ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν Πάτραις καὶ ἐν Κερκύρᾳ.

— Προσεκλήθησαν εἰς Ἀθῆνας ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ
τοῦ ναυτικοῦ οἱ ἐπ' ἀδείᾳ ἢ ἐπ' ἄλλοις λόγοις διατελοῦντες
ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.

— Οἱ κληρωτοὶ τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ 1885 ἐκλήθησαν
διὰ τηλεγραφικῆς διαταγῆς νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ οἰκία
στρατολογικῆ γραφείῃ τὴν 15 μεσοῦντος πρὸς κατάτα-
ξιν. Κατατάσσονται δ' εἰς τὰ πλησιέστερα εἰς τὴν κατοί-
κλιαν τὸν τάγματά.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἡ ἐκτέλεσις τοῦ διὰ νόμου ψηφί-
σθέντος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν ἄρχειται ἀπὸ
τῆς 1 Ἰανουαρίου 1886. Πρὸς πληρωμὴν δὲ τῶν κατὰ τὸν
μῆνα Ἰανουαρίου ἀναγνωρισθησομένων ἐξόδων τίθεται εἰς
τὴν διάθεσιν τοῦ μὲν Ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν πίστω-
σις δρ. 20,525,937 καὶ 95% τοῦ δὲ ὑπουργείου τῶν ναυτι-
κῶν πίστωσις δρ. 996. 174.

— Ἡ ἱατρικὴ σχολὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς
ἐκπαίδευσις τίνας τῶν ἀρχαιοτέρων καθηγητῶν τῆς εἰδικῆς
νοσολογίας καὶ θεραπευτικῆς ἔχουσι τὰ προσόντα διὰ τὴν
ἐξω τῆς κλινικῆς διδασκαλίας εἰς ἀνελπίστους τοῦ θα-

νόντος καθηγητοῦ Πρετεντέρη Τυπάλδου, συνέστησε τοὺς
καθηγητὰς κκ. Γ. Καραμήτσον καὶ Κ. Δηληγιάννην, ὑπο-
μνήσασα ὅτι ὁ τελευταῖος εἶναι ἀρχαιότερος.

— Ἡ πεδιάς τῆς Συμφυλίας κατεκλύσθη ὑπὸ τῶν ὑδά-
των ἐκ τῆς ὑπερχείλισας τῆς ὁμωνύμου λίμνης. Μεγάλαι
ζημίαι ἐγένοντο εἰς τὰ κτήματα, τοὺς μύλους κλπ. Ἡ διὰ
τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ σιδηροδρόμου συγκοινωνία διεκόπη, πολλὰ
δὲ τεχνικὰ ἔργα τῆς συγκοινωνίας ἐβλάθθησαν.

— Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα» δὲν εἶνε ἀκριβὲς ἡ διαδοθεῖσα
εἰδήσις ὅτι ὁ ἐν τῇ Μεσογείῳ ἀγγλικὸς στόλος διετάχθη νὰ
καταπεύσῃ εἰς Πειραιᾶ. Ὁ ἀγγλικὸς στόλος ναυλοχεῖ ἐτι
ἐν τῷ λιμένι τῆς Μελέτης.

— Ἐδόθησαν παραγγελίαι πρὸς χορήγησιν καὶ συμπλή-
ρωσιν τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς ὑποδύσεως τῶν ἀνδρῶν τοῦ
ἐνταῦθα συντάγματος, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι λίαν προσεχῶς
μελλεῖ ν' ἀπέλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Σ. Β. Βράζλαν. Ἐνεγράψαμεν πάντας τοὺς σημειουμέ-
νους. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς «Ἑστίας» φιλι-
κὰς ἐνεργείας σας. Κατὰ τὰ λοιπὰ εἰμένα ἐντελῶς συμφωνοί.
Ἀπνηγίσταμεν καὶ ἰδιαιτέρως.—κ. Π. Χ. Μάντιστερ. Ἰνα
καταταχθῇ τις εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν ὡς ἐθελοντὴς, ἀνά-
γκη οὐ μόνον νὰ ἔχῃ ἀποκτήσῃ τὴν ἑλλην. ἰθαγένειαν, ἀλλὰ
καὶ νὰ ἐγκριθῇ ἡ αἵτησις του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρα-
τιωτικῶν, εἰς δὲ τὴν Σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν εἰσέρχονται
μετὰ δοκιμασιῶν ἐξετάσεις οἱ ἐπὶ 3 ἔτη τοῦλάχιστον ὑπη-
ρετήσαντες ὡς ὑπαξιωματικοὶ ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ ἐνεργοῦ στρα-
τοῦ. Διδακτρα δὲν πληρόνται ὑπὸ τῶν μεθιτῶν τῆς Σχολῆς
ταύτης, ἐξέρχονται δὲ μὲ τὸν βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πε-
ζικοῦ ἢ τοῦ ἱππικοῦ μετὰ τριετὴ μαθητείαν. Τῶν ἀπλῶν στρα-
τιωτῶν ὁ μισθὸς εἶνε λεπτὰ 67 καὶ ἡμέραν, συμπεριλαμβα-
νομένου καὶ τοῦ σιτησίου, τῶν δὲ ἐθελοντῶν ὁ χρόνος τῆς
ὑπηρεσίας ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.—κ. Ι. Κ. Φιλιπ-
πούπολιν. Ἐλήφθησαν, ἐνεγράφηται δὲ εἰς ἀμφοτέρω, καὶ ἤρ-
ξατο ἡ ἀποστολὴ. Τὸ περίσσευμα σας ἐπιστρέφον ἐν ἰδιαι-
τέρᾳ ἐπιστολῇ.—κ. Ν. Κ. Ἰσμαήλιον. Τὰ χρήματα ἐλή-
φθησαν παρὰ τοῦ ἐν Πειραιεῖ κ. Ι. Κ. Ἐνεγράφη καὶ ὁ κ.
Ζ. Ζ., ἀπεστάλησαν δὲ τὰ παρὰ τοῦ κ. Κ. Ζ. ζητηθέντα, καὶ
τὰ καθυστερήσαντα φύλλα τοῦ κ. Ι. Κ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν
διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς «Ἑστίας» εὐμενεῖς φροντίδας σας.—κ. Χ. Ι.
Κάτρον. Ἐλήφθησαν. Εἰς ἐπιστολήν σας ἀπαντῶμεν ταχυ-
δρομικῶς.—κ. Π. Κ. Καὶ οἱ Τοῦρκοι τῆς αὐτῆς λέξεως ποι-
οῦνται χρῆσιν εἰς ἀραβικὴν, σημαίνουσα ἐκκλησίαν, συνά-
θροισιν, ἐκ τοῦ ῥήματος τζαμιά, συναθροίσθαι· ἡ δὲ γαλ-
λικὴ mosque, γερε. mosque, γερε. mosque, ἀγγλιστὶ
mosque) ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ μεσσιδ, σημαίνοντος εὐ-
κτήριον οἶκον μικρότερον τοῦ τζαμιῦ.—Ἀραβικὴ ἐπίσης εἶνε
καὶ ἡ λέξις μεναρετ (μενάρει), σημαίνουσα κυριεῖς τόπον
φωτὸς, φανόν.—κ. Α. Σ. Ἀλεξανδρείαν. Ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή,
ἐπληρώθησαν τὰ σημειούμενα, καὶ ἐστάλησαν ὑμῖν αἱ ἀπο-
δείξεις ταχυδρομικῶς.—Κυρίας Ζ. Μ. Κωνσταντινουπόλιν καὶ
Χ. Π. Σύρον, καὶ κκ. Χ. Π. Τ. Πρέβεζαν, Δ. Α. Μεσολόγγιν,
Ι. Π. Μ. Τρίπολιν, Δ. Ν. Μ. Μηλέας, Ι. Τ. Βῶλον, Ν. Χ.
Λάρισσαν, Φ. Δ. Μ. Κέρκυραν, Δ. Γ. Χανιά, Μ. Ν. Δ. Σύ-
ρον, Β. Φ. Πάτρας, Μ. Θ. Τ. καὶ Γ. Δ. Α. Κεφαλληνίαν,
καὶ Κ. Σ. Τ. Θεσσαλονίκην. Ἐλήφθησαν.—Ἀκριβολόγῳ.
Συμφώνως τῇ ἀρχαίᾳ συνθετῇ δυνάμει νὰ λέγομεν ἀπὸ τῆς
1—10 ἐκάστου μηνός, ἀρχομένου ἡ ἱσταμένου ἀπὸ τῆς 11
—20 μεσοῦντος μηνός καὶ ἀπὸ τῆς 21—31 παυμένου, λή-
γοντος, φθίνοντος, ἀπίνοντος μηνός. Ἡ ὑπὸ τῶν πολλῶν συνε-
πιζομένη δῆλωσις τῶν μερῶν τοῦ μηνός, ἡ διαφέρουσα τῆς
παρ' ἀρχαίους ἐν χρήσει, δὲν εἶναι ὁρμή, ἥμισυ δ' ἀξιοσῶ-
στατος δυστυχῶς εἶναι ἡ ἐν ἐγγράφοις δημοσίαις αὐθαίρετος
διαίρεσις τοῦ μηνός καὶ ἡ παραμέλησις τῆς ἀκριβεῖας καὶ
τῆς κυριολεξίας.—κ. Ι. Τ. Βῶλον. Μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν
βιβλίων ἔμεινε περίσσευμα δραχ. 1,40, ὅπερ τηροῦμεν εἰς τὴν
διάθεσιν σας.—Κυρίας Π. Ν. Β. καὶ κκ. Ι. Κ. Πειραιᾶ, Ι.
Σ. Α. Σύρον, Β. Α. Φ. Πάτρας καὶ Φ. Μ. Π. Λοιδύον. Τὰ
ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—κ. Α. Κ. Ναύπλιον. Ἐλήφθη ἐγ-
καίρως τὸ ἀντίτιμον, ἀπεστάλη δ' ὑμῖν ἄλλο ἀντὶ τοῦ πα-
ραπεσόντος φύλλου.—κ. Α. Κ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν, καὶ ἐ-
πληρώθησαν τὰ ἀνήγοντα εἰς τὴν Διευθύνσιν τῶν «Ε. Μ.»—